

02-08-2023 ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 03-08-2023

† Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου,
Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,

ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

σον μου Κυ υ ρι ι ε

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι ι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα

των ε κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ζει με ^Δ ε λαιον δε αμαρτω λου ^Π ^Ν μη
λιπανα ^Μ τωτην κε φα λη ην μου ^Γ ^Α
^Γ ^Α ^Ν ^Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι ι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη
σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^Γ ^Α
^Γ ^Α ^Ν ^Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
η δυν θη σαν ^Π ω σει πα χος γης ερ ρα γη
ε πι της γης ^Δ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ
των πα ρα τον Α α δην ^Γ ^Α
^Γ ^Α ^Ν ^Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης

την ψυχη ην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαν το ομοι και απο σκανδαλων

των εργαζομενων την ανομιι

αν

Πεσουνται εν αμφιβληστρωα των

οι αμαρτωλοι καταμονας ειμι εγω

εως αν παρελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκεκρα

ξα φωνη μου προς Κυριον εδε

η ηθην

Γ Ν
Γ^η Εκ χει ω ε νω πιον αυ του την δε η
Γ^η σιν μου Δ^η την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α
παγγε λω Γ^η

Γ Μ Ν
Γ^η Εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ
μαμου Δ^η και συ ε γνωστας τρι βους μου Γ^η

Γ Γ^η Εν ο δω ταυτη η ε πορευ ο μην Δ^η
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι Γ^η

Γ Δ
Γ^η Ηα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον Δ^η και ου κην ο ε πι γι νω σκων
με Γ^η

Γ Γ^η Α πω λε το φυ γη απ ε μου Δ^η και ουκ

εστιν ο εκζητων την ψυχη ην μου

εκεκραζα προς σε Κυρι εει πασιν

ει ηελπισ μου μερις μου ει εν γη

ζωντων

Προσχεσ προς την δεησιν μου ο οτι ε

ταπεινωθησφο οδρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκων

των με οτι εκραται ωθησαν υπερ ε

με

εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην

μου του εξομολογησασθαι τω ονο

Σπιχηρά τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων, Ἦχος βαρύς
Οὐκ ἔπι κωλυόμεθα

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός
ἐστίν.

Ὁ φθόγγος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς τὰ
πέρατα διεξῆλθε τῆς οἰκουμένης, Κύριε δόξα
σοι.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομι-
ας παρατηρήσης Κυ-
ριε Κυριε τίς υ-
ποστήσεται ὅτι παρὰ σοὶ ἰλα-
σμός ἐστιν

Ὁ φθόγγος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων
εἰς τὰ πέρατα διεξῆλθε τῆς οἰκου-
μένης Κυριε δόξα σοι

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου

ὕπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου, πανσεβάσμιοι μυρίσατέ με, ὀσμῆ τοῦ Πνεύματος.

Σπχ. β'. ^Γ ^Χ ^Μ
^Γ ^Ν **Ε** νε κεν του ο νο μα τος
σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε
μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου
ηλ πισεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ριον
^Γ ^Π ^Ν
^Γ ^Ν **Ε**υ ω δι α ο φθ εν τες Θε ου του
Λο ο γου παν σε βα σμι οι μυ ρι σα τε
με ο σμη του Πνε ευ μα α τος

Ἄλλο Σπικηρό τοῦ ἁγίου Νικολάου, Ἦχος βαρύς
Οὐκ ἔπι κωλύμεθα

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

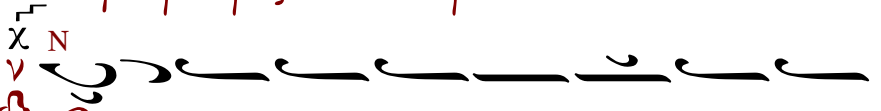
Ὡσπερ ἐρρύσω Πάτερ τοὺς στρατηλάτας,
θνήσκειν μέλλοντας, δι' ἐντεύξεως καὶ νῦν
ὡσαύτως ἡμᾶς διάσωσον.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
 μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον
 Ὡσπερ ἐρρύσω Πατέρα τοὺς στρατη
 λάτας θνήσκειν μέλλοντας δι' ἐντε
 ξεως καὶ νῦν ὡσαύτως ἡμᾶς διὰ
 σωσον

Σπιχηρά Προσόμοια τοῦ μηναίου (γ').

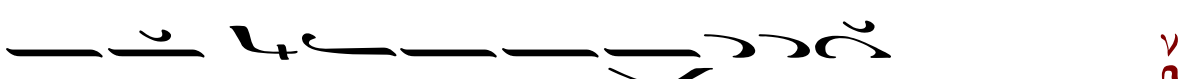
ᾠχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Στίχος δ'. ^χ ^ν ^δ ^Ν **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

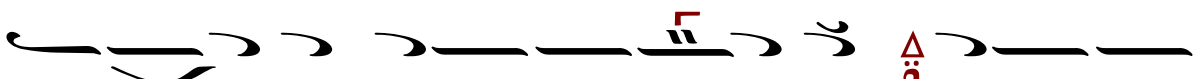
 ε λε ος ^β ^λ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^β ^λ

 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ ^β ^λ εκ

 πα σων των α νο μι ων αυ του ^ν ^δ

Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἔξομοιούμενοι τοῖς Ἄσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

^ν ^δ ^Ν **Ο**ι Ο σι οι σου Κυ ρι ε ε ζο

 μοι ου με νοι τοις Α σω μα α τοις ^β ^λ ^Δ ^δ δι α δε

 η σε ως και εγ κρα τει ας πα α θη ε μει

 ωσαν σαρκος και τη α παθει α δια

 λαμψαντες παντωντας καρδι ας κατε φω τι

 σαν αυτωνταις ι κε σιαις δω ωρησαι τω

 λα ωσουτο μεγα ελεος

Στίχος ε'.

 Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν

 τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν

 τες οι λα οι

Δαλμάτιος και Ίσάκιος, ζήλον ένάρετον
 άναλαβόντες, Άρείου αίρεσιν και Νεστορίου,
 καταβεβλήκασι σαφώς, και τοίς όρθοδόξοις
 συμμαχήσαντες, κλέος παρ ά πάντων
 άπηνέγκαντο, αυτών Χριστέ πρεσβείαις,
 δώρησαι τώ λαώ σου τώ μέγα έλεος.

 Δαλ μα τι ος και Ι σα κι ος ζη λον

ε να ρε τον α να λα βο ον τες ^Δ Α ρει ου
αι ρε σιν και Νε στο ρι ου ^Δ κα τα βε βλη
κα σι σα φως ^γ και τοις ορ θο δο ζοις συμ μα
χη σαν τες ^γ κλε ος πα ρα παν των α πη νε γ καν
το ^γ αυ των Χρι στε πρε σβει αις δω ω ρη σαι τω
λα ω σου το με γα ε λε ος ^γ
Στίχος ε'. ^χ ^Ν ^γ ^Δ ^β ^χ ^Δ ^γ
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α
του Κυ ρι ου ^Δ ^χ ^Δ ^γ ^β ^χ ^Δ ^γ
με νει εις τον αι ω να ^γ

Ἀστέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχάς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε,

πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν.

^N
^γ Ἄ σ τε ρ ε ς σ τε ρ ε ω μα τι τ ω τ η ς
 α σ κ η σ ε ω ς α ν α φ α ν ε ε ν τ ε ς ^Δ κ α τ ε φ ω
 τ ι σ α τ ε τ ω ν μ ο ν α ζ ο ν τ ω ν ^Δ Π α τ ε ε ρ ε ς
 + Ο σ ι ο ι ψ υ χ α ς ^γ σ κ ο τ ο ς τ ω ν δ α ι μ ο ν ω ν α
 π ε λ α σ α ν τ ε ς ^γ ο θ ε ν μ ε τ α τ ε λ ο ς μ α κ α ρ ι
 ζ ε σ θ ε ^γ π ρ ε σ β ε υ ο ν τ ε ς σ ω θ η ν α ι α α π α ν τ α ς
 τ ο υ ς τ ε λ ο υ ν τ α ς ^Δ τ η ν θ ε ι α ν μ ν η η μ η ν υ μ ω ν ^γ

^χ ^N
^γ Δ ο ζ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω
^γ

Πνευματι

^γ ^N
^Δ Κ α ι ν υ υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω

νας τωνα ι ω νων α μην

γ
Δ

Οί λογισμοί ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς ἄνθρωπος εὐσπλαγχνός.

Θεοτοκίον. γ
Δ Οἱ λο γι σμοι α κα θαρ τοι

τα χει λη δο λι α τα ερ γα δε μου ει σι

παμμι αρα και τι ποιη η σω πω ως υ παν

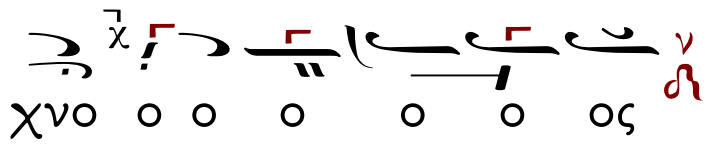
τη σω τω Κρι τη Δε σποι να Παρ θε νε

κα θι κε τευ σον τον Υι ον και πλα στην

σου και Κυ ριον ο ο πως εν με τα νοι α

δε ζη ται μου το πνευ μα ως μο νος ευ σπλαγ

χνο ο ο ο ο ο ο ος

The image shows a line of musical notation for the hymn 'Χνο ο ο ο ο ο ο ος'. The notation consists of a series of notes and rests on a single-line staff. Above the notes, there are red symbols: a 'γ' above the first note, and a 'γ' above the final note 'ος'. The notes are: a quarter note 'χ', a quarter note 'ν', a quarter note 'ο', a quarter note 'ο', a quarter note 'ο', a quarter note 'ο', a quarter note 'ο', a quarter note 'ο', and a quarter note 'ο' followed by a 'ς'.

γ
α

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας
Προκείμενον

ᾠχος λ̣η̣ — Κε̣

^{χ̣^Μ}
^κ
^{χ̣}
^{η̣} **Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
^{ν̣}
^{η̣} με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
^{χ̣} (Δίς)
^{η̣} με

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣^Μ}
^κ
^{χ̣}
^{η̣} **Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τι
^{ν̣}
^{η̣} σου σω σον με και εν τη δυ να μει σου κρι
^{χ̣}
^{η̣} νει ει εις με ε ε

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτη, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά,
Ἦχος βαρύς

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στῦλοι τῶν Ἐκκλησιῶν,
τῆς ἀληθείας κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες
φαιναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ πνεύματος, πᾶσαν
τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος
ἐφωτίσατε· διὸ ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι
καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀ πο ο στο λοι εν δο ζοι στυ λοι
των Εκ κλη σι ων της α λη θει ας Κη ρυ
κες λαμ πα δες υ πα αρχον τες φα ει ναι υ
μεις τω πυ ρι του Πνευ μα τος πα σαν την
πλα α νην ε φλε ζα τε αν θρω πων το γε νος
ε ε φω τι σα τε δι ο ι κε τευ σα τε
δε ο με θα τω Σω τη ρι και Θε ω η ημων

ει ρη νε ευσαι τον κοσμον και σωσαι τας
ψυ χα ας η ημων

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· Σταυρὸν γὰρ ὡσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὠμοῖς φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ πίστεως τὸν λόγον σπεύραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἀπο οστολοι του Χριστου ερ γαται
του Σωτη η ρος Σταυρον γαρ ω σπερ α
ροτρον εν τοις ωμοις φε ροντες κε χερ σω

με εννητην γην ^Δ της των ει δωλων πλανης
εκκα θαραντες ^π και πιστεως τον λογον σπει
ραντες ^Δ α ξι ως τι μα σθε α γι ι οι του
Χριστου Α πο ο στολοι ^Γ

Μαρτυρικὸν Ἦχος βαρῦς

Στίχ. Β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὀλοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρουσεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο, Ἀγγέλων συμμετοχοὶ γεγόνατε, μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^Γ Πανεφ μοι Μαρ τυ ρες θρεμ μα τα

πνευματικά ᾠλοκαυτωματαλογικά
 θυσία δεκτηευαρεστοςτωθεω
 υμασουχηγηηκατεκρυψεν ἄλλου
 ρανοςυπεδεξατο ἄγγελωνσυμ
 μετοχοιοιγεγονατεμεθωνικετευσατε
 δεομεθᾶτωσωτηρικαιθεωηημων
 ειρηνευσαιτονκοσμον καισωσαι
 ταςψυχασηημων

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον, ᾠχος βαρῦς

Λύτρωσαι Θεοτοκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς
 ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ
 ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

ᾠχος Γα

^χ ^Ν
^Γ ^Ν
Δοξα Πατρι ι και Υι ω και Α γι ω

^Γ
Πνευ μα τι ^Γ
^Ν

^Γ ^Ν
^Ν ^Δ
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας

^Μ
των αι ω ω νων α μην ^Γ
^Ν

^Γ
^Ν ^Δ
Αυ τρωσαι Θε ο το κε των συ νε χου

των η μας α μαρ τι ων ^Γ ³
^Ν ο τι αλ λην ελ

^π
πι δα οι πι στοι ου κε χο μεν ⁹ ει μη σε και

τον εκ σου τε χ θ εν τα Θε ο ο ο ο ν ^Γ
^Ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

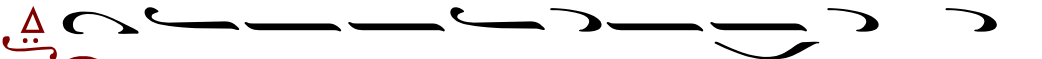

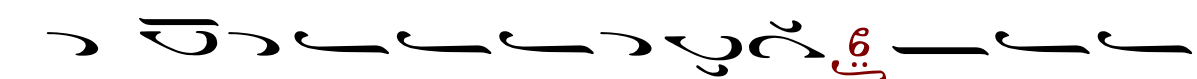

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̅ Δι̅

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^{χ̅} ^B
^Δ
 Ἦ̅ Θε̅ ο̅ το̅ κω̅ ε̅ κτε̅ νως̅ νυν̅ προσ̅

 δρα̅ μω̅ με̅ν̅ α̅ μαρ̅ τω̅ λοι̅ και̅ τα̅ πει̅ νοι̅ και̅

 προσ̅ πε̅ σω̅ με̅ν̅ ἐν̅ με̅ τα̅ νοι̅ α̅̅ κ̅ρα̅ ζ̅ον̅ τ̅ες̅

 ἐκ̅ βα̅ θ̅ου̅ς̅ ψ̅υ̅ χ̅ης̅ Δ̅ε̅ σ̅ποι̅ να̅ βο̅ η̅ θ̅η̅ σ̅ον̅
 +
 ἐφ̅ η̅̅ μιν̅ σ̅πλα̅ γ̅ χ̅νι̅ σ̅θ̅ει̅ σα̅̅ σ̅πευ̅ σ̅ον̅ α̅̅

 πολ̅ λυ̅ με̅ θ̅α̅̅ υ̅ πο̅ π̅λη̅ θ̅ου̅ς̅ π̅ται̅ σ̅μα̅ τ̅ων̅

 μη̅ α̅̅ πο̅ σ̅τρε̅ ψ̅ης̅ σου̅ς̅ δου̅ λους̅̅ κε̅ νους̅̅ σε̅̅

 γαρ̅ και̅̅ μον̅ η̅̅ν̅ ἐλ̅ πι̅ δ̅α̅ κε̅ κ̅τη̅ με̅ θ̅α̅̅

Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

χ̄
Δ̄ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

χ̄
των αι ω νων α μην 6̄

6̄
Ο υ σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ζι οι ει 6̄

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα Δ̄

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

ων 6̄ Δ̄ τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους 6̄ ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου

Δ̄ σου γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων 6̄ Δ̄ δει νω ω ω ν

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

ᾠχος π̣δ̣ Νη 2 Γα

^{χ̣ Γ}
^Γ
^{δ̣} Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

 η μας

^Γ ^Ν
^{δ̣} Τ̣ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι

^Γ ^Π ^Ν
 + την τα πει νη ην μου ψυ χην και συμ φο ρων

^Γ
 + νε φη την ε μην καλυ πτου σι καρ δι αν

^Δ ^Β ^Δ
 Θε ο νυμ φευ τε αλλ η φως τε το κυι υι α

^Μ ^Γ
 το θει ον και προ αι ω νιον λαμ ψον μοι το

^Γ
 φως το χαρ μο συ νον

^Γ
^{δ̣} Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
Εξ α με τρη των αναγκων και θλιψε
ων και εξ εχ θρωων δυσμενων και συμ
φορων βι ου λυτρωθεις Πανακραντε
τη κραται αδυναμει σου ανυμνωμε
γα λυνωτηνα μετρον σου συμπαιθειαν και
την εις εμεσου παρακλησιν
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Πνευματι
Νυν πεποιθως επιτηνην κατεφυ
γον αντιληψην κραταιαν και προς την

σην σκεπην ο λο ψυχως εδραμον και γο
νυ κλινω Δεσποινα και θρηνω και στε να ζω
μη με παριδης τον αθλιον των χριστι
ων καταφυγιον
και νυν και αι και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην
ουσι ωπησω του βοαντρανωτα
τατα μεγαλειαι ατασαι ει μη γαρ συ
κορη παν το τε προιστασο υπερ ε
μου πρεσβευουσα τω Υιω και Θεω σου
τις εκ τοσου του μεκλυδωνος και δεινων

κιν δυνωνερ ρυσα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπεραθεοτοκωσωω

σωνη μας

Ἀπορησας εκ παν των οδυνη ρως

κρα ζω σοι προφθασον θερμη προστασι

α καισην βοηθειανδοςμοιτωδουλω σου

τω τα πεινω και αθλιω τωτηνησην αν

τιληψιν επιζητουουντιθερμωσ

Υπεραθεοτοκωσωωσων

η μας

^{Μ Γ}
 Γ Ϟ θ αυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι
 Δε σποι να ^Γ τας ευ ερ γε σια σου Κο ρη
^{χ λ} και τα ε λε η σου ο θεν δο ζα ζω σε ^{Δ ρ} και
 α νυ μνω και γε ραι ρω ^Γ την πολλην και α
 μετρον κη δε μο νι ι α αν σου ^Γ
 Ϟ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Γ
^{Μ Γ Π Ν}
 Ϟ Κα ται γις με χει μα α ζει των συμ φο ρων
 Δε σποι να ^Γ και των λυ πη ρων τρι κυ μι
 αι κα τα πον τι ζου σιν ^Γ αλ λα προ φθα σα
^{Ν Π} σα ^{Δ ρ} χει ρα μοι δος βο η θει ας ^Γ η θερ μη

^N ^Γ
 αν τι ληψις ^Δ και προστασι ^Γ ι α α μου
^Γ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^Γ
^M ^Γ
^Γ Ἄ λη θη Θε ο το κονο μο λο γω Δε
 σποι να ^Γ σε την του θ να του το κρα τος
 ε ζα φα νι σα σαν ^Γ ως γαρ φυ σι ζω ος εκ
 των δε σμων των του Α δου ^Γ προς ζω ην α
 νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα ^Γ
^N ^Γ
^Γ Δι α α α σω ω ω σον ^χ α πο κιν ^χ
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο ^Δ
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ^γ

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στασι αν
πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ύψχος Δι

^χ ^M ^Δ ^Δ
 Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
^Δ ^B
 σμαχη τον ε λε ους πη γη του κο σμου κα
^Δ ⁶
 τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο
^Δ
 το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν δυ
^N ^Γ ^Q ^Δ
 νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε ως
^Γ
 προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἦχος π̣δ̣ — Γα̣

^Γ ^χ ^Γ
^Γ ^δ Υ̣ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^Γ ^Ν
^Γ ^δ Η̣ και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη
^Γ ^Γ ^χ ^λ
 ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο
^Π ^Π
 μαι τι να θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι
^Ν ^Γ ^π ^ρ ^Γ
 του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος
^Π ^Γ
 εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ
^χ ^λ
 χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
^Γ ^δ
 με

Υπεραγαθεοτοκωσον
ημας
τονποταμοντονγλυκεροντουελε
ουςσουτονπλουσιαιςδωρεαιςδροσι
σαντατηνπαναθλιιανκαιταπεινηνπα
ναγνεψυχηνηνμουτωνσυμφορωνκαιτων
θλιψεωνκαμινωφλογισθεισανμεγα
λυνωκηρυττωκαιπροστρεχωτησκεπη
σουσωσονμε
δοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιω
Πνευματι

Π
χαι ρε προστασια και βο η θε εκαισω
τη ρια των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
στεως
Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
η μας
Μ Γ
Οι μι σουν τες με μα την βε λε μνα
και ζι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν και ε
πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
μου και κα τα βι βασαι προς γην Α γνη
η ε πι ζη του σιν αλλ εκ του των προ
φθα σα σα σω σον με

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Α πο πα σης α ναγκης θλι ψε ως και
νο σου και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ
να μει εν τη σκε πη σου φυ λα ζον α τρω τον
εκ παν τος κιν δυ νου και εξ εχ θρω ων των
πο λε μουν των και μι σουν των με Κο ρη πα
νυ μνη τε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Τι σοι δω ρον προ σα ζω της ευ χα

ρι στίας ανθων περα πη λου σα των σων δω
 ρη μα των και της σης α με τρη του χρη στο
 τητος τοι γα ρουν δο ξα ζω υ μνο λο γω
 ω και με γα λυ νω σου την α με τρον προς
 με συμ πα θει αν

Ὡδή σ'.
 Τὴν δέησιν.

πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και
 καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη ^{χ λ} αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
τον ^Γ α ^Δ πε λα σον ταυ τα μα κραν ^Γ τη εμ πνευ
σει της θει ας πρε σβει ας σου ^Γ
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας ^Γ
^Γ ^χ ^Ν ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^χ ^λ ^Γ
^Γ ^Π α ρα α α κλη η σιν εν ταις θλι ψε σιν
^Δ ^Π
οι οι δα ^Δ και των νο σων ι α τρο ον
σε γι νω σκω ^Ν και παν τε λη συν τρι μ μον
του θα να του ^{χ λ} και πο τα μον της ζω ης α
νε ζαν τλη τον ^Γ και παν των των εν συμ φο ραις
^Δ ^Γ
τα χι νην και ο ζει αναν τι λη ψιν ^Γ

Γ Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Ουκρυ υ υπτωωσου τονβυ θοντουε

λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θ αυ

μα των και την πη γην την α ε να ον

ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε

σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο

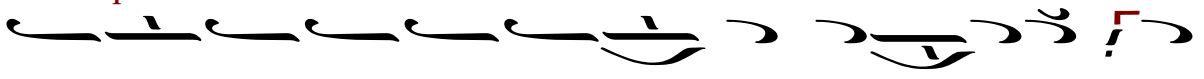

ω και κη ρυ τ τω και φ θ ε γ γ ο μ αι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ζα λαι^N ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ θε^Δ
νε^γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
αν^κ κα τα τι τρω σκου σι βε λει των^Γ
θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^Δ και^Γ
δι^Γ ω κτην και ρυ στην Πα να χραν τε^Γ
Δι^Γ α α α σω ω ω σον^Γ α πο κιν^Γ
δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν^γ
ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν^Γ
Α^Γ α α χρα α αν τε^Γ η^Γ δι α λο^Γ
γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

 σχατων των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον ^γ

 ως ε χου σα μη τρι κην πα ρρη σι ι α α α

 αν ^γ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος ^Θ Δι

 Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα

 ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα στον ως
 α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπ ευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
 το κε των τι μων των σε

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α (δῖς)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

^Π ^Δ ^{Ζ'}
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι ^Λ
 ^Μ ⁷ ^Δ
εν πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. **Εἰρήνη** πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

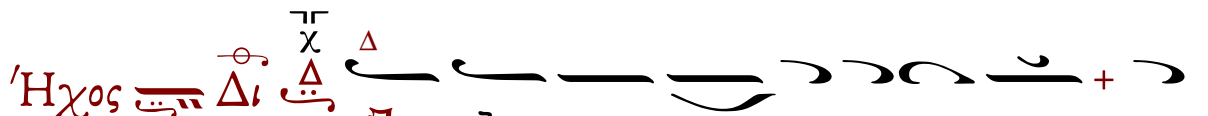

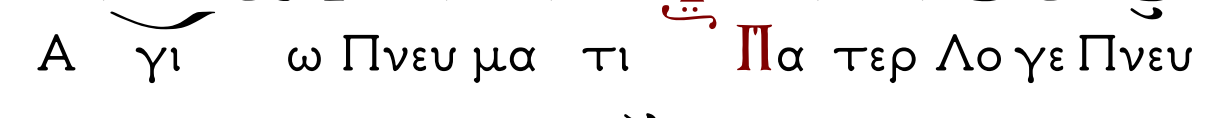

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἢ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ’ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι Δο ζα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
μα τρι ας η ε εν μονα δι ε ζα λει ψον τα

πληθ^ντων εμων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην **Τ**αις της Θεοτοκου

πρεσβειαις Εελεημον εζαλειψοντα

πληθ^ντων εμων εγ κληματων

Ελεησον με ο Θεος κατα

το μεγα ελεος σου και κατα το

πληθος των οικτιρμων σου εζαλειψον

το ανομημα μου

Ἦχος λπ Δι

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι

νηπροστασια Παναγια Δεσποινα

^Δ αλ ^B λα δε ζαι δε ησιν του ι κε του σου ⁶

^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με ^Δ φε ε ρειν ου

δυ να μαι ^Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα

τα ^Γ σκε πην ου κε κτη μαι ^Δ ου δε που προ

σφυ γω ⁺ ο α θλιος παν το θεν πο λε μου

με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

σου ^Μ Δε σποι να του κο σμου ^Δ ελ πις και προ

στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης

την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον

Ἄτερα Θεοτοκία. ^Μ ^Δ

Ου δεις προ στρε χων

^Δ ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευεται αγνη Παρθενε Θεε ο το κε

αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει το

δωρημα προς το συμφερον της αιτη

σεωωως

Μεταβολη των θλιβομεεεε

νων απαλλαγη των ασθενουντων υυ

παρχουσα Θεο το κε Παρθενε σωζε

πολιν και λαον των πολεμουμενων η

η ειρηνη των χειμαζομενων η η γαλη

νη η μονη προστασι α των πιστω

ωνων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

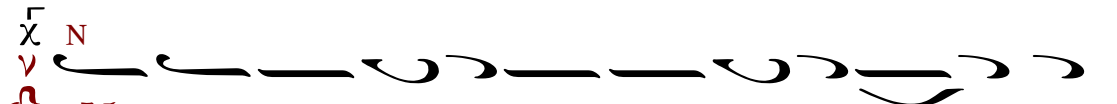
Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

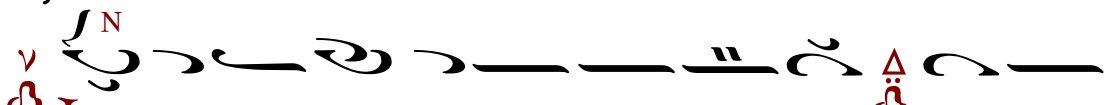
ᾠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λ̣ δ̣ι Νη

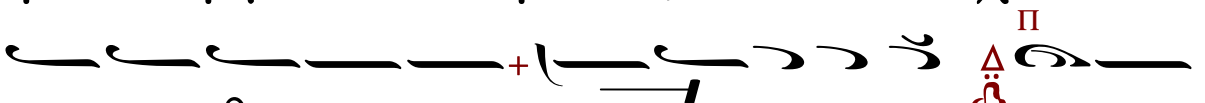

^Γ_ν ^Ν
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ^ν

^ν ^Ν
Φως η τε κου σα Θε ο το κε **Δ**σκο τι

^Π ^Ν
σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των ^ν φω τα

γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον ^Δ

το κα θα ρον και α α μω ω μον ^Π
ι να

^N
πο θω σε δο ζα ζω ^ν

^ν ^N
^ν Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^ν
η μας ^ν

^ν ^N
^ν C κε πη γε νου και προ στα σι α ^Δ και αν

τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε ^ν γυ μνω

θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας ^Δ

α βο η θη των δυ υ να αμις ^Π και ελ

^N
πις α πη λ πι σ με νων ^ν

^ν ^N
^ν Δ ο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α

γι ω Πνευ μα τι ^ν

^ν ^N
^ν Ο λη ψυ χη και δι α νοι α ^Δ και καρ

δι α σε και χει λεσιδο ζα ζω α πο λα
αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
πει ρων σου θαυμα των

Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων α μην

Βλε ψον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι α
με τρη τω σου ε λε ει

Ὡδή η'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

^N
Δι α σπλαγχνα ε λεους σου Παρ θε

νε Δι μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα

λω βι ω τι κων κυ μα των αλ λα δι

δου μοι χει ρα βο η θε ιας κα τα πο νου

με ενω κα κω σε σι του βι ου

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

^N
Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ευροσα αν με Α γνη και συμφο ραι
του βι ου και πει ρα σμοι με παν το θεν ε
κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι μοι και
αν τι λα βου μου τη κρα ται α σου σκε πη
Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Εν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
να εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην
και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν
και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

^ν ^Δ ^Ν
 και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
^ν ^Δ ^Ν
 και ρε θρο νε πυ ρι μο ρ φε Κυ ρι
^ν ^Δ ^Ν
 ου χαι ρε θει ει α και μαν να δο χε στα μνε
^ν ^Δ ^Ν
 χαι ρε χρυ ση λυ χ νι α λα μ πας α σβε στος
^ν ^Δ ^Ν
 χαι ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη
^ν ^Δ ^Ν
 τε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος

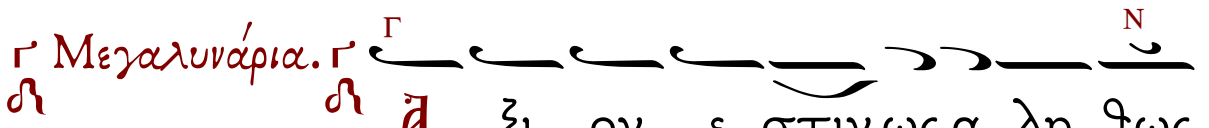
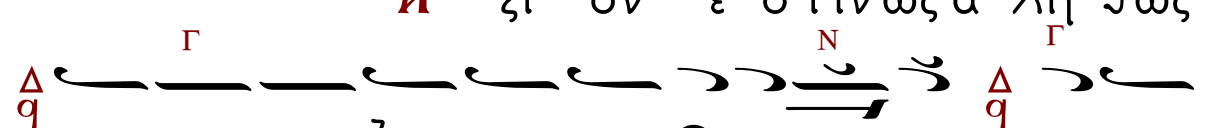
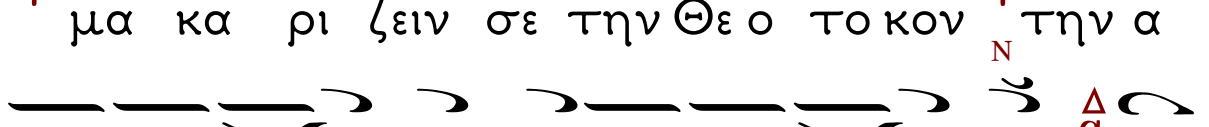
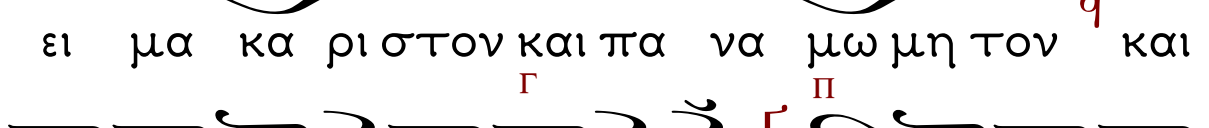

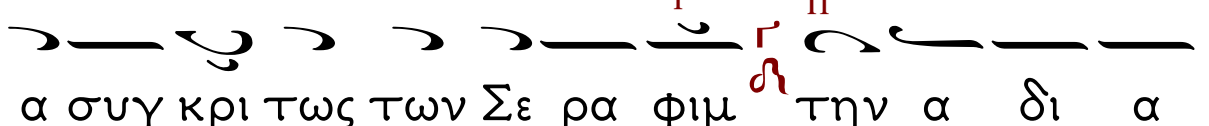
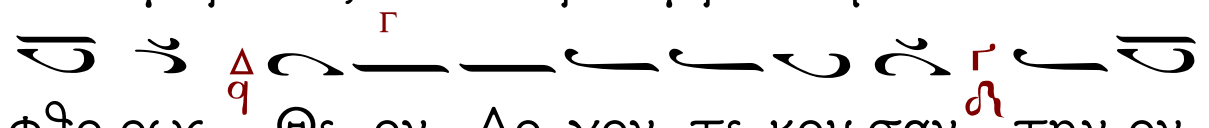
Ὡδή θ'.
 Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ ^Ν
^Γ ^Ν
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Π ^Γ
 Π ρος τι να κα τα φυ γω α λλη ν Α γνη

που προσδραμωλοι πον και σωθη σομαι που
πορευθω ποιανδε εφευρωκαταφυγην
ποιανφερμηναν τιληψιν ποιονεν
ταις θλιψι ψεσιβοηθον εις σε μονην
ελπιζω εις σε εμονην και χωμαι και ε
πι σε θαρρωνκατεφυγον
Υπεραγιαθεοτοκωσωσον
ημας
Ουκ εστιν αριθμησασαιδυνα
τον μεγαλειασαθεο νυμφευτε και
τον βυθον τον ανεξερευνητον εξει

πειν των υ περνουν θυματων σου των τε
τε λε σμε ενων διη νε κως τοις πο θω
σε τι μωσι και πι ι στει προ σκυ νου σιν
ως α λη θη Θεου λο χευ τριαν
Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευματι
Εν υ μνοις ευ χα ριστοις δοξο λο γω
και γε ραι ρω το α μετρον ε λε ος και
την πολ λην δυναμιν σου πα σιν ο μο λο γω
και τας ευ ερ γε σιας σου ας υ πε ρε
κε ε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με

γα λυ νω ^Δ ψυ χη η τε και καρ δι α ^Γ και λο
γι σμω και γλω σση παν το τε
^Γ και νυν και α ^Γ ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην ^Γ
^Γ την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν
^Γ και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α ^Π και
στε να γ μον ^Δ αλλ αν τι λα βου μου ως α γα
θη ^Γ και τας αι τη σεις πλη ρω σον ^Π δυ να
σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους ^Γ Δε
σπο του Θε ου Μη τηρ ^Δ ει νε ευ σεις ε τι
μον ον ^Γ προς την ε μην οικτραν τα πει νω σιν

Γ Μεγαλυνάρια. Γ
Α ζι ον ε στινως α λη θως
Γ
μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α
Γ
ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον και
Γ
Μη τε ρα του Θε ου ημων την τι μι ω
Γ
τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν
Γ
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
Γ
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον
Γ
τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Καὶ θυμᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Γ Π Ν Γ Γ
την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων

και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α

Γ Ν Γ +
κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου

Δ Γ
υ μνοις τι μη σω μεν

Γ Π Γ Γ
Α πο των πολ λων μου α μαρ τι ων

α σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η

Ν Γ +
ψυ χη προς σε κα τα φευ γω την κε χα

Ν Γ Ν Δ
ρι τω με νην ελ πις α πηλ πι σμε ενων

Γ Γ
συ μοι βο η θη σον

Γ Π Γ
Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του

^Π
 δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
 κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
 σμου γε νου με σι τρια

^Π
 Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
 του οι κτει ρη ησαι η μας

^Π
 Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

^Γ ^Γ ^Ν ^Γ
 την σεπτην την ιστορη θεισαν υπο
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 του Αποστολου Λουκα ι ερωτα α
^Ν ^Γ ^Δ ^Γ
 του την Οδηγητριαν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

^Γ ^Π ^Χ ^Γ ^Δ
 Πασαιτων Αγγελων αι στρατι αι
^Ν ^Π
 Προδρο με Κυρι ου Αποστολων ηδω
^Γ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ ^Ν
 δε κας οι Αγι οι Παντες με τατης
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ ^Ν ^Δ ^Γ
 Θε ο του ποιη σα τε πρεσβει ει αν
^Γ ^Ν ^Γ
 εις το σω θη ναι η μα α α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον. **Δ**όξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

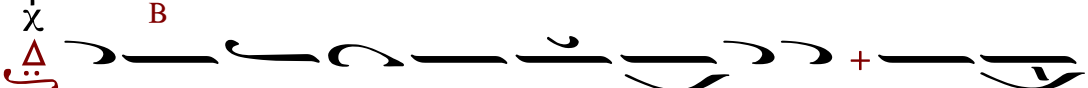
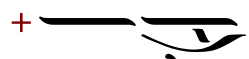

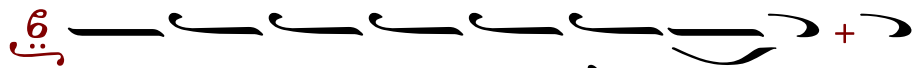

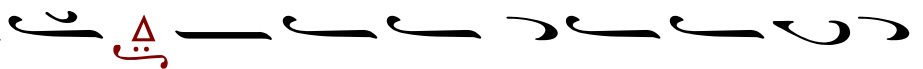

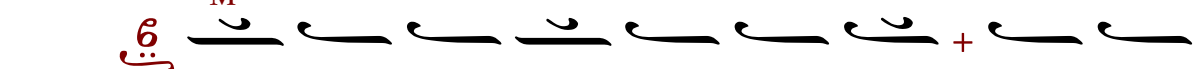

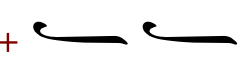

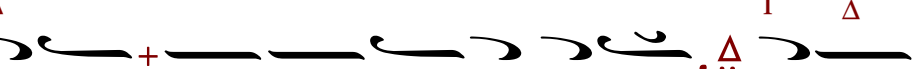

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̣

^χ
^Δ ^Β ⁺
Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε
 ^ε ⁺
η σον η μας πα σης γαρ α πο λο γι ας α
 ^Γ ^Δ
πο ρου ουν τες ταυ την σοι την ι κε σι αν
 ^Δ ^Δ ^ε
ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο
 ^Δ ^ε ^ε
μεν ε λε η σον η μας
 ^Μ ⁺
Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α
 ^Δ
γι ω Πνευ μα τι
 ^χ ^Δ ⁺ ^Γ ^Δ
Κ υ ρι ε ε λε η σον η μας ε πι
 ^Β ^ε ⁺
σοι γαρ πε ποι θα μεν μη ο ρ γι σθ ης η μιν σφο
 ^Δ ^Β ^ε
δρα μη δε μνη σθ ης των α νο μι ω ω ν η μων

ἄλλ' ἐπιβλεψὼν καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνός

καὶ λυτρωσαίη μᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν

συγὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου

πάντες ἐργαζίων σου καὶ τὸ ὄνομα

σου ἐπικεκλημέθα

καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-

νας τῶν αἰῶνων ἀμήν

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοι-

ξονήμιν εὐλογήμενη Θεοτόκε

ἐλπίζοντες εἰς σε μη ἀστοχησωμεν

ῥυθίσημεν διὰ σου τῶν περιστάσεων

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἦ Γα

^Χ ^Ν ^Π
^Γ ^Ν ^Π
^α ^α ^α
 Ἄ πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^α ^α ^α ^α
 ω ων συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
^Π ^Ν ^Π ^Γ
^α ^α ^α ^α
 Γε θση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ω κη δευ
^Γ ^Ν ^Π ^Γ
^α ^α ^α ^α
 σα τε μου ου το σω ω μα και συ
^Γ ^Π ^Γ ^Π ^Γ
^α ^α ^α ^α ^α
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
^Γ ^Π ^Γ ^Π ^Γ
^α ^α ^α ^α ^α
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
^Μ ^Γ ^Π ^Ν ^Γ
^α ^α ^α ^α ^α
 Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ω
^Γ ^Π ^Γ ^Π ^Γ
^α ^α ^α ^α ^α
 των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
^Π ^Ν ^Π ^Γ ^Ν ^Γ
^α ^α ^α ^α ^α ^α
 α νων η προ στα α τι ι ι ις Πα ρ θε νε
^Ν ^Γ ^Π ^Γ ^Π ^Γ
^α ^α ^α ^α ^α ^α
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
προς τον φι λαν θρω πο ον Θε ον μη
μου ε λε γξη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα
κα α λω ω σε ε ε Πα ρθε ε ε ε νε ε
βο η θη σον μοι εν τα α α χει
Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

